

(CD-xx) ૧ - જગતનાં સર્વ મોહ જીતી ગયાં તે

જગતનાં સર્વ મોહ જીતી ગયાં તે વીતરાગ થયાં,
સહુ વીતરાગ સિદ્ધનાં પ્રાણ, હૃદય-સંજીવ 'આ' પ્રગટ્યાં.

જો 'તરણા' હળવાં ને લઘુત્તમ, જગત ઝંઝા સહી ઝૂકતાં
હવા જ્યમ વાય તેમ વળે, છતાં યે સ્થીર' અડગ ઊભતાં
ગમે તે માત્ર પછડાટે, સહેવો માર દુનીયાનો
જગતનાં ઝાંખરાં છોડી, જશે ચાલ્યો તે જીતવાનો

અહમ સંસાર બુદ્ધિથી, વીકલ્પે ભાવ સંસારી
સ્વધર્મે પ્રાપ્તને ભોગવ, સરળ બુદ્ધિ અ - સંસારી
સહેજે પ્રાપ્ત ઘર - વેપાર, અવસ્થા ઊકલવી ફરજે
નીકાલી ભાવથી નીર્દોષ, હસીને મરજીથી તરજે.

હીંસાનાં સાગરે અહીંસક, ફૂંફાડા ઊપલક રાખે
હૃદય સંપૂર્ણ કરુણામય, 'આ' અક્રમ-મોક્ષ બે-પાંખે.
જગત છે માત્ર નૈમિત્તિક, પૂરાવે - સંયોગી પુરગલ
છ તત્ત્વે વીશ્વ સંમીલીત, વીકલ્પે ઊભી મૂઢ - સમજણ.

વીનાશી - વસ્તુમાં ચોક્કસ, અને સતસંગમાં સંશય
પ્રતીષ્ઠીત-આત્મની આડઈ, ને કારણ ચાર - ગતિ બંધય.
અનાદિથી છે મન-વાંકું, ને વીપરીત બુદ્ધિની દોઢઈ
ને તેથી ઊભીયું છે શરીર, નીરંતર ત્રિ-ઉપાધિક ભય.

જગત-રેચક અપાદાને, ઉપાદાન - મોક્ષ, સત - પાચક
જો કાઢે રોગ જડમૂળથી, પરમદાની જ અ - યાચક.

આ દાદા શબ્દગમ્ય નથી, છે કેવળ મહાવીરાટ અનંત
શુક્લાત્મા જ્ઞાન-ગમ્ય અલખ, પરમ આશ્ચર્ય મૂળ નીરઘ્ન

શબ્દથી વર્ણવાય નહીં, અહો હો લા-જવાબ અજોડ
'કવી' નાં શબ્દપાર 'સબદ' આ 'અક્ષર' પ્રેમ-દીલ નીચોડ.

રહે જ્યાં શ્વાસો શ્વાસ સદા પ્રગટ પરમાત્મને આધીન
જગત રળીયામણું દીસે અવીના - ભાવ ઋચી - વીણ.

અહો શાશ્વત મહા - સતીયા જગત-કલ્પક અ-કર્તા મૂળ
અ-કર્તા કિરતાર પ્રગટ, કલપતાં નીર્વીકલ્પ અફૂલ.

પ્રગટ સંજીવની અમુલખ, હરખનાં અશ્રુની રસધાર
સમાગમ જ્ઞાનીનાં દુર્લભ, મહદ ઐશ્વર્ય આ' અવતાર.

જ્યહાં દાદાજી વીચરીયાં તે ધામો તીર્થધામ થશે,
ચરણ ને હસ્ત જ્યાં સ્પર્શ્યાં, તે મંદીર મહેકશે-ફળશે.

